

loven af 10de Maj 1854, skal han fraflytte den i Forbindelse med Tjenesten overdragne Bolig med Tilliggende. Er Tyendet imidlertid kommet af sin Plads i Utide, og dette ej er sket paa Grund af Utroskab eller en af ham begaaet Forbrydelse, skal der tilstaa ham 4 Ugers Frist til at ryddeliggøre Huset og søge sig et andet Husly. En lige Frist tilkommer, naar Tyendet dør, hans efterladte Familie. — Har Ejeren ikke sørget for saadan skriftlig Kontrakts Oprettelse, ere de almindelige Bestemmelser i Erdn. af 27de Maj 1848 anvendelige, og andre Kontrakter angaaende Arbejdsudførelse kan ikke afskære disses Anvendelse, hvorved fastsættes, at Huse paa Landet kun kunne udlejes saavel til Husmænd som Inderster saaledes, at Fraflytning finder Sted 1ste Maj.

§ 13.

Arbejderhuse, henhørende til industrielle Anlæg paa Landet, kunne overlades der beskæftigede ugifte Arbejdere til Afbenyttelse saaledes, at Fraflytning skal finde Sted samtidig med Arbejdets Ophør. — Tredie, fjerde og femte Punktum i § 4 i Erdn. af 27de Maj 1848 ophæves.

§ 14.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1ste Januar 1903.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingen 1900—1901 blev der — ligesom i adskillige foregaaende Samlinger — i Folketinget ved privat Initiativ indbragt et Lovforslag angaaende Fæste- og Lejehuse, sigtende til at give Fæstere og Lejere af Huse med Jord Adgang til Erstatning for de Forbedringer, de i deres Besiddelsestid have udført ved det lejede, og i det hele en mere betrygget Stilling end den, de nu nyde. Efter at Lovforslaget ved 1ste Behandling var blevet henvist til et Udvalg, opnaaedes der i Udvalget Enighed om Lovforslaget i en noget ændret Skikkelse og med Titlen: Lov angaaende Fæste-, Leje- og Tjenestehuse. Forslaget vedtoges derefter af Folketinget i den af Udvalget foreslaaede Form. I Landstinget blev Lovforslaget ved 1ste Behandling henvist til et Udvalg, der imidlertid paa Grund af Rigsdagssamlingens kort efter paafulgte Slutning ikke naaede at afgive Betænkning.

Regeringen, der er af den Anskuelse, at Lovregler tiltrænges paa det her omhandlede Omraade, har i alt væsentligt kunnet tiltræde Lovforslaget i den af Folketinget vedtagne Skikkelse, der derfor er lagt til Grund for nærværende Lovforslag,

men man har dog anset det for rettest at foretage forskellige mindre Ændringer, der dog gennemgaaende ikke ere af reel Betydning, men nærmest tilsigte at gøre Lovforslagets Bestemmelser klarere og tydeligere. Af de saaledes foretagne Ændringer finder man Anledning til særlig at fremhæve følgende:

ad § 1.

Efter det private Lovforslag skulde Fæstepligten paahvile de Huse paa Landet, der *altid* have været bortfæstede. Da mange Huse have bestaaet som saadanne siden Udskiftningen, altsaa i langt over 100 Aar, vilde det sikkert være forbundet med store Vanskeligheder at bevise, at de *altid* have været bortfæstede, og da Bevisbyrden for, at dette har været Tilfældet, maatte paahvile det offentlige, vilde Reglen utvivlsomt i mange Tilfælde tabe sin Betydning. Man har derfor anset det for heldigere, at der blev fastsat en bestemt Tidsgrænse, der formenes passende at kunne sættes til 1ste Januar 1850, saaledes at Fæstepligt altsaa herefter kun skal paahvile de Huse, som siden den 1ste Januar 1850 stedse have været bortfæstede.